

8.64x13.44	1	עמוד 11	הארץ - כותרת	15/01/2023	84600961-4
בנימין זאב הרצל - בהקשר לצינון - 80790					

מכתבים למערכת הארץ

לצאת נגד ריאקציה

ברצוני לברך ולשבח את פרופ' אווה אילון על מאמרה "למה הר-חובות כל כך שקטים" ("הארץ", 5.1). מאמר רהוט, מבוסס ומנומק, אך... פסימי. אני מקבל את כל דבריה על המסורת העמוקה של "נעשה ונשמע" ששולטת בתפישה הדתית של היהדות, וטוב שמתייחסים לכך, אבל בניסיונה לרתום את הציונות להחמרת המצב, לדעתי, היא כש-לה. מה לצבא ולצו אלוהי? דווקא החרדים נמנעים מלשרת בו, מטע-מים של צו אלוהי שמחייב, לדעתם, ללמוד תורה.

הציונות היא מרד נגד התפישה המשיחית, המחכה לצו אלוהי, ובשליחו, המשיח, שיבטא את רצונו של האל, וכך "נעשה ונשמע". החלוצים והמתיישבים הציונים החליטו דווקא "נשמע ונעשה". נש-מע לתורת הציונות של הרצל ונעשה עלייה, כדי ליצור מדינה לעם היהודי (לא לדת היהודית ולא נגדה). אגב, גם החסידות בראשיתה, והבעל שם טוב, פעלו כמרד בשתלטנות, בלמדנות העקרה ובהלכה של הרבנות הליטאית, והעמידו את הרגש, את הכוונה ואת השמחה והשי-רה כנגד כל דרישות אחרות (שכאו כביכול מצו אלוהי) של ההלכה והתורה של רבני ליטא. זה שזה השתנה עם הזמן, זה דבר אחר, אבל מרד נגד הרבנות והרבנים הליטאיים כנגד הסמכות ההלכתית, בהח-לט יש כאן.

אמנם רוב החרדים (ומפלגותיהם) לא מקבלים, עד היום, את הציונות והמדינה היהודית-הציונית, אך הרוכ הישראלי הנו ציוני בתפישתו ובמערכת החינוך שלו, והוא כן ייצא להדוף את ניצול "הצו האלוהי" מטעמים חשכונאיים בלבד מצדם. על כן אני פחות פסי-מי. אמנם מודאג, אבל בטוח שהתפישה הלאומית — לא הלאומנית ולא המשיחית ולא ההתנחלותית ולא הגזענית — תנצח. זה קרה בכל המהפכות המשמעותיות, יש תמיד כוחות ריאקציה, אבל בסוף השל-טון הדמוקרטי והליברלי מנצח. כך יש להילחם ולהאמין. תודה לפ-רופ' אילון על דבריה המשמעותיים והחכמים, אבל — רבותי וגבירותי לצאת ולמלא את הרחובות בקול ציוני ברור, חזק ובטוח.

ד"ר אריה אזולאי, ראש העיר אשדוד לשעבר